

KONRAD HAMMER

Vi er samlet for å ta farvel med Konrad.

Konrad ble født 3.januar 1928. Han vokste opp i Hommelvika, (2,5 mil nord for Trondheim) som yngst i en søskenflokk på seks. Gjennom hele livet har Konrad hatt et godt og nært forhold til sine søsken.

Foreldrene var aktive i Frelsesarmeen, og som ung var han med foreldrene på møter og samlinger der.

Etter at Konrad var ferdig på folkeskolen, måtte han ut i arbeidslivet. Den første jobben var som gjetergutt oppe i fjellheimen i Tydal, hvor han var to somre.

Ukene i Tydal gav Konrad en frihetsfølelse og kom til å bety mye for ham. Han ble glad i dyrene han hadde ansvar for og hos Ann Lisbeth som eide setra, fikk han god mat og husrom.

Så ventet militærtjenesten, og han søkte seg seinere over i Tysklandsbrigaden.

Etter militærtjenesten begynte Konrad å jobbe i et bygningsfirma i Trondheim. I hele sitt yrkesaktive liv jobbet han som bygnings- og anleggsarbeider.

Konrad opplevde dramatiske hendelser i livet som var nær ved å endre framtiden hans. Han jobbet på anlegg i tunneler, da han ble klemt mellom to jernbanevogner og så vidt berget livet. I 1980 skulle Konrad jobbe på Alexander Kielland-plattformen. Han overnattet på naboplattformen da katastrofen inntraff og 123 mennesker omkom.

Som ung var Konrad jevnlig på besøk hos en onkel på Frøya. Naboen var Halldis. Det tok ikke lang tid før Konrad og Halldis ble kjærester. Da Konrad var 23 og Halldis 22 år, giftet de seg. De fikk oppleve et langt og godt samliv. I hele 70 år var Konrad og Halldis gift.

De første årene bodde de hos foreldrene til Konrad og hans familie, og der fikk Laila sine først leveår, og foreldrene var engasjert med husbygging. Da Laila var fem år gammel, flyttet de inn i nytt hus i Hommelvika. Etter syv år kom Marit til verden.

Sommerferiene tilbrakte familien på Frøya på det lille gårdsbruket til foreldrene til Halldis. Konrad var ikke den som lå på latsiden selv om det var ferie og fri. Han jobbet og bidro blant annet med å bære høysåter på ryggen opp på låven. For Marit knytter de fleste ferieminnene seg til Tydal, da familien etter hvert begynte å feriere der.

Laila og Marit minnes faren som hentet dem med bil på nattetid når de som ungdom og unge voksne hadde vært på bygdefest. Konrad sørget alltid for at de kom seg trygt hjem.

Konrad har hjulpet døtrene og svigersønnene, -Laila og Magnar, Marit og Reidar med flytting, husbygging og oppussing. Seinere kom Egil inn i bildet som også ble godt likt av Konrad.

Konrad var glad i å jobbe og en handy mann. Det var aldri nei i hans munn og ingenting var noe problem. Og alt ble ordentlig gjort.

Konrad og Halldis bodde i Hommelvika fram til barnebarnet Randi ble voksen. Randi har mange gode minner fra nærkontakt med besteforeldrene i oppveksten. Hun minnes med glede de fine stundene ved kjøkkenbordet hjemme hos Mormor og Bestin i Hommelvika, hvor hun fikk loff med sirup på. Konrad hadde alltid kontanter i lomma og ofte vanket det noen pengestykker. Konrad var generøs og gavmild både overfor barn og barnebarn og andre utenfor familien.

Da Randi giftet seg, var det tid for å prioritere barnebarn og familie på Sofiemyr. I 2000 flyttet de til Granholtet for å bo i nærheten av Marit, Reidar, Charlotte og Eirik. Konrad og Halldis trivdes godt i Granholtet. De fikk et veldig godt forhold til naboer og Konrad hjalp til med litt vaktmestertjenester i sameiet.

Etter at Reidar omkom i en trafikkulykke for 14 år siden, ble både Konrad og Halldis viktige omsorgspersoner for Charlotte og Eirik som hadde mistet pappaen sin og til støtte for Marit som var blitt alene. Han stilte alltid opp og kjørte. Etter skoletid kom Charlotte og Eirik hjem til Mormor og Bestin. De fikk god mat og ofte spilte de ludo.

Konrad lærte Charlotte å kjøre bil. Utallige søndager brukte han på å lære henne at «hjulan» skal stå ved stop- skiltet, hvem som skal kjøre først i rundkjøringa og ikke minst gode råd på livets landevei.

Det kan også nevnes at Konrad alltid har vært glad i biler.

Konrad var alltid veldig opptatt av hvordan han så ut. Han var til enhver tid ordentlig og velstelt.

Overgangen til pensjonisttilværelsen var ikke så enkel for Konrad. Men han visste råd, - kjøpte seg orgel, gikk på orgelkurs og lærte seg både noter og å

spille orgel. Særlig godt likte han å spille salmer,- det lå lettest for ham. Konrad var musikalsk og glad i musikk.

I 2013 flyttet Konrad og Halldis inn i leilighet i omsorgsbolig på Greverud, hvor de trivdes godt. Konrad var takknemlig for god hjelp når han trengte det. Han hadde en god tone og kunne tulle og tøyse med de ansatte. Konrad likte å gå i butikker og bevege seg i nærområdet. Han snakket med alle, og spesielt hyggelig var det å treffe andre trøndere.

Konrad har alltid vært en «tollkall» som lurte fram et smil hos små og store.

Med årene har Konrad og Halldis fått fem oldebarn i alderen 19 til 2 år. Det er; Magnus, Daniel, Maria, Fredrik og Markus.

Også for Egil sine sønner; Mathias og Thomas har Konrad vært Bestin.

Konrad ble i årenes løp onkel til mange. Han var en populær onkel, -snill omsorgsfull og gavmild.

Helt til det siste var Konrad engasjert og interessert i den enkelte i familien og hvordan de hadde det.

De siste to ukene Konrad levde, bodde han på korttidsavdelingen på Greverud sykehjem, hvor han fikk god pleie og omsorg. Hans nærmeste var hos ham det meste av tiden,- både dag og natt.

Konrad døde fredfullt onsdag 17.februar, 93 år gammel.

Vi lyser fred over Konrad Hammer sitt minne.

Forrettende prest Anne-Marit Rud Tjernæs